

Vergaderopening met als thema 'Voedsel'

Over het belang van gezamenlijk eten. Centraal staat Matteüs 6:25-34

Thema

Kerkenraad

Diaconie

Geloofsopvoeding & Geloofsgesprek

Voor wie
Kerkenraad

Duur
0 - 20 minuten

Inleiding

Spreek eens 3 minuten met elkaar over het onderwerp 'voedsel'. Op welke manier speelt voedsel een rol in je leven? Houd je van lekker koken of zie je het meer als noodzakelijke brandstof? Houd je je bezig met de kwaliteit, prijs of herkomst? Eet je verse groenten uit je moestuin of het liefst een diepvriespizza?

Gespreksvragen

- Speelt jouw geloof een rol in hoe je omgaat met voedsel?
- Wat is voor jou een voorbeeld van respectvol omgaan met voedsel?
- Vind je het belangrijk om te bidden voor het eten? Waarom wel/ niet?
- Wat maakt het moeilijk om te vertrouwen op de bijbelse belofte die we lezen in Matteüs 6:33?

Bijbelgedeelte

Matteüs 6:25-34

Overdenking

Als we samen aan tafel gaan, dan is er één ding dat ons daar samen brengt: het eten. En juist daar hebben we het in de kerk niet zo vaak over. Terwijl juist dat voedsel ons verbindt. Met elkaar, met de schepping en met onze Schepper. Dat is iets wat we verstandelijk wel weten, maar vaak niet zo sterk ervaren. Ons voedsel kopen we, verpakt en voorbereid, in de supermarkt, en is het hele jaar rond beschikbaar van over de hele wereld. We weten maar weinig van wat er bij komt kijken dit voedsel te telen en het eten van een pakje nasimix leidt nou niet direct tot het voelen van verbinding met elkaar, de schepping en de Schepper. Het is bovendien moeilijk om te beseffen hoe kwetsbaar en afhankelijk we eigenlijk zijn, als alles zo voor het grijpen lijkt te liggen.

Het is echter vast niet voor niets dat Jezus juist een *maaltijd* koos om Hem te gedenken. Misschien is het de moeite waard om dus ook eens in te zoomen op dit onderwerp.

In Genesis 1 krijgt de mens de taak om de hof te bewerken (letterlijk: het voorzien in haar behoeften) en bewaren (letterlijk: door inzicht en wijsheid voor de toekomst behouden). Zo is de schepping geordend. Vraag je een boer ernaar hoe dit in de praktijk werkt, dan zal hij dit beamen: als je het bodemleven voedt, dan reageert die bodem met het voeden van planten, dieren en mensen. Het bewerken en bewaren is daarmee een daad van geloof: we vertrouwen erop dat Gods aarde ons voedt, als wij onze roeping van bewerken en bewaren vervullen.

Het uitspreken van onze dankbaarheid aan de Schepper aan het begin van de maaltijd is een erkenning van deze afhankelijkheid. Hoe we in de praktijk omgaan met voedsel in onze samenleving is dat niet altijd. Je moet het ook maar durven: geven zonder garantie dat je iets terugkrijgt. Melkveehouder Gerard Top verwoordde het zo: 'Je kunt op 2 manieren naar een stuk grond kijken. Je kunt je richten op wat *jij uit de grond nodig hebt* en proberen dat perfect te regelen met kunstmest, pesticiden, etc. Maar je kunt ook naar de miljoenen diertjes onder de grond kijken. Als je die voedt, dan geven ze je een goede oogst terug. *Maar daar moet je dan wel op durven vertrouwen.*

Ten diepste maakt God eenzelfde sprong in het diepe door Zijn menswording. Jezus gaf zichzelf volkomen, zonder garantie van succes. Hij deelde zijn Lichaam aan ons uit en ging daarmee de ultieme verbinding met ons aan. Je moet het maar durven. Wij mogen Hem volgen en vanuit eenzelfde vertrouwen en liefde geven en delen, in onze relatie met elkaar, maar ook in hoe we de aarde bewerken en bewaren. Dan rest slechts de vraag: durven we dat aan?

Lied

[Lied 718](#)

[Bekijk hier andere vergaderopeningingen](#)

